

РЕШЕНИЕ

№ 1878

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 19.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **10592** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. Ф. А., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес в [населено място], представляван от адв. Н. П., срещу Заповед № 23-0344-000123/ 15.08.2023г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от началник РУ –С. към ОДМВР С., с която е наложена мярка – прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата се посочва, че на 13.08.2023г. в дома на жалбоподателя дошъл Т. Аалсатам У., с който познавали отдавна. Той казал, че има нужда от кола, за да отиде до свои роднини, които са настанени в РПЦ – Х., въ във връзка с което помолил жалбоподателя да му услуги с колата, като я върне на следващия ден. Последният се съгласил, но уговорката не била спазена. Жалбоподателят опитал да се свърже с Т. Аалсатам У., но той не вдигал телефона. След няколко дни жалбоподателят разбрал, че Т. използвал колата, за да превозва нелегално хора, за което бил и задържан. Твърди, че нямал информация къде е колата до 17.10, когато отишъл в РУ С. и там му била връчена ЗПАМ, от която научил и че Т. Аалсатам У. е не е бил правоспособен да управлява МПС. Моли съдът да съобрази тези обстоятелства, конкретно, че не е бил наясно, че предоставя автомобила си а водач, който не е правоспособен, и въз основа на това да отмени заповедта като незаконосъобразна. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – началника на РУ С. при ОДМВР - С. не се представява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

С процесната ЗППАМ № 23-0344-000123/ 15.08.2023г. е наложена на М. Ф. А. принудителна административна мярка „прекръпяване регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“ за това, че в качеството на собственик на лек автомобил А. А8 с рег. [рег.номер на МПС] е предоставил управлението на превозното средство на Т. Аалсатам У. с ЕГН [ЕГН], и при извършена проверка на 14.08.2023г. около 23:27 часа в [населено място] било установено, че У. управлява автомобила, без да е правоспособен водач. На водача на превозното средство бил съставен АУАН бл. № 1013657 от 14.08.2023г. за нарушение на чл. 150, ал.1 ЗДвП.

Заповедта е връчена на лицето на 17.10.2022 г.

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от началника на РУ С., ОДМВР С.. Съгласно Заповед № 517з-2035/14.04.2022 г. на директора на ОДМВР – С. началниците на РУ на МВР са оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителни административни мерки по чл. 171, т. 2а от ЗДвП. Следователно процесната ЗППАМ е издадена от компетентен орган.

Оспореният административен акт е издаден и при спазване изискванията за форма, същият е мотивиран и в него са посочени фактическите и правни основания за издаването му.

Заповедта съответства и на материалния закон.

Съгласно чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП ПАМ прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство се прилага на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година.

В случая, видно от съставения АУАН, а това не се и оспорва от жалбоподателя, собственото му МПС е било управлявано от Т. У., за който е констатирано, че не е правоспособен водач. За опровергаване на това обстоятелство в хода на настоящото производство не са представени никакви доказателства от страна на жалбоподателя, а по същество то не се и оспорва. С оглед на това съдът приема за безспорно, че на посочената дата и час автомобилът – собственост на М. Ф. А. е бил управляван от лице, което не е правоспособен водач, с което са изпълнени предпоставките по чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП за налагане на предвидената принудителна мярка. Законносъобразно е определен и срокът за прилагане на мярката в установения

минимум от 6 месеца.

Неотнoсими са изложените доводи, че жалбоподателят не бил наясно с обстоятелството, че предоставя автомобила си на водач, който не притежава СУМПС. Знанието или незнанието на собственика за обстоятелството, че МПС се управлява от лице без правоспособност е ирелевантно за прилагането на принудителната мярка, което освен че е видно от текста на разпоредбата на чл.171, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, е в пълно съответствие с целта на закона – да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения.

С оглед на изложеното, процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка се явява законосъобразна на всички основания по чл.146 от АПК и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Ф. А. срещу Заповед № 23-0344-000123/ 15.08.2023г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от началника на РУ –С. към ОДМВР С..
Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: